

A Kúria dr. Ásvány Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a Dr. Berkéné dr. Porpáczy Szilvia ügyvéd által képviselt MNemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatósága (mint az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség jogutóda,) alperes ellen közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt megindított és a Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.498/2011/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.498/2011/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a magyar államnak 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 37 főt foglalkoztató gazdasági társaság. 2010. április 28-án munkaszerződést kötött ..., ..., ..., ..., ..., ... és ... munkavállalókkal tehergépkocsi-vezetői munkakör ellátására. Ezt követően a munkavállalók a társasági szerződés módosítása alapján összesen 130.000 forint törzsbetéttel üzletrészt vásároltak a felperestől, így annak tagjaivá váltak. Ezzel egy időben a felperes, mint megbízó és a munkavállalók, mint megbízottak „megbízási szerződést” kötöttek, amelynek értelmében a munkavállalók minden év január 1-jén, március 15-én, húsvét hétfőn, május 1-jén, pünkösdvasárnap, pünkösdhétfőn, augusztus 23-án, október 23-án, november 1-jén és december 25-én és 26-án személyes közreműködésként reggel 5 órától 13 óráig, vagy 13 órától 21 óráig terjedő időben a felperes, mint megbízó utasításai szerint kötelesek a gazdasági tevékenységben személyes közreműködőként részt venni, amelyért naponta 10.000 forint megbízási díj illeti meg őket.

Az alperes elsőfokú hatósága 2010. július 7-én munkaügyi

ellenőrzést tartott a felperesnél, és határozatával 200.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta a felperest, és egyben kötelezte a munkaszüneti napokon történő munkavégzésre vonatkozó jogszabályi előírások betartására. Álláspontja szerint a munkavállalók az év ünnepnapjain ugyanazt a tevékenységet voltak kötelesek elvégezni, amelyet munkaszerződésükből adódóan az év többi munkanapján, így a megbízási szerződést munkaviszonynak minősítette.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd helybenhagyta az elsőfokú határozatot egyetértve azzal a jogi állásponttal, miszerint a munkaszüneti napi munkavégzésre vonatkozó megbízási szerződések színlelt szerződésnek minősülnek, melyek semmiek, mert kizárólagos céljuk a munka- és pihenőidő, illetve a rendkívüli munkavégzés szabályainak kijátszása volt.

A felperes a munkaügyi bírósághoz fordult, és keresetében az alperesi határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

A Pécsi Munkaügyi Bíróság 5.M.498/2011/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Ítélete indokolásában megállapította, hogy a perbeli megbízási szerződések tartalmazták a munkaviszony lényeges elemeit, a munkaidőt, a munkáltatói utasítási jogot, a munkahelyet és a „megbízási díj” fizetését. A megbízási szerződésben felsorolt tevékenység azonos volt a munkavállalók tehergépkocsi-vezető munkaköre szerinti munkaköri feladataikkal. Az Mt. 125. § (1) bekezdés a) pontja tiltja a munkaszüneti napon történő munkavégzést, a kizárólag e napokra kötött megbízási szerződések ezen szabály kijátszására irányultak.

A jogerős ítélet ellen felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és keresete szerinti határozat meghozatalát kérte.

Érvelése szerint a per tárgyát képező határozatban felsorolt személyek a közhiteles cégnyilvántartás szerint a felperes üzletrész tulajdonosai, és ekként tagjai oly módon, hogy a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 122. § (1) bekezdése alapján egy üzletrészen áll fenn egymás közötti egyenlő arányban közös tulajdonjuk. Ezek a személyek a társasági szerződés rendelkezései szerint mellékszolgáltatásként kötelesek a társaság minden tevékenységi körében a megbízási szerződésben rögzítettek szerint személyesen közreműködni. A felperes azt hangsúlyozta, hogy nincs jogszabályi tilalom arra vonatkozóan, hogy ugyanazon természetes személy egyidejűleg ne állhatna munkaviszonyban azzal a gazdasági társasággal, amelynek személyes közreműködésre kötelezett tagja, és ekként tulajdonosa is. A munkaviszony keretében történő munkavégzés időbeli terjedelme

pontosan és egyértelműen körülhatárolható és elválasztható a tagi jogviszonyon alapuló megbízási jogviszony keretében kifejtett személyes közreműködési tevékenység időbeli keretétől és tartamáról. Álláspontja szerint a mellékszolgáltatásként végzett tevékenység azért sem lehet azonos a munkaviszony körében végzett tevékenységgel, mert azt a nevezettek olyan napon fejtették ki, amikor a munkaviszony körében nem történt részükről munkavégzés. Az a munkaviszony keretein kívül esik és attól egyértelműen elválasztható és megkülönböztethető.

Felülvizsgálati kérelmében azt is sérelmezte, hogy az alperes nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben (Ket.) meghatározott tényállás felderítési kötelezettségének, bizonyítás felvétele nélkül vont le közvetkeztetést a munkaügyi kapcsolat minősítése körében a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény (Met.) 1. § (5) bekezdését sértve. Az alperes további jogszabályi előírásokat sértett meg [Ket. 50. § (1) bekezdése és a Pp. 336/A. § (2) bekezdése], illetve állította, hogy az alperesi határozatok az Alkotmány 9. § (2) bekezdését és 13. § (1) bekezdését is sértik, mivel a tulajdonhoz való jogból levezethető, hogy a tulajdonos a tulajdon „tárgyát”, amely a perbeli esetben egy gazdasági társaság vagyoni részesedését szabadon, a sajátjaként kizárólag a tulajdonosi érdekei alapján kezelhesse.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során irányadó tényállás szerint az érintett társasági tagok munkaviszonyban álltak a felperessel tehergépkocsi-vezető munkakörben. A munkaviszony fennállása alatt a per tárgyát képező, kifejezetten a munkaszüneti napokra megkötött megbízási szerződések keretében, és változatlan munkahelyen, munkaidőben, a munkáltató utasítása alapján díjazás ellenében, munkaköri feladataikat látták el. Ez alapján a munkaviszony tartama alatt meghatározott napokra megkötött megbízási szerződések semmisségére levont jogkövetkeztetés helytálló és jogszerű.

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 75/A. § (2) bekezdése értelmében a szerződés típusát elnevezésétől függetlenül az eset összes körülményeire – így különösen a felek szerződéskötést megelőző tárgyalásaira, a szerződés megkötésekor, illetve a munkavégzés során tett nyilatkozatára, a tényleges munkavégzés jellegére, az Mt. 102-104. §-okban meghatározott jogokra és kötelezettségekre – tekintettel kell megítélni, illetve megállapítani. Ebből következik, hogy a jogviszony alapján ellátandó tevékenységek jellege határozza meg azt, hogy az adott

munkavégzésre mely jogviszony választható. Fennálló munkaviszony alatt változatlan feltételekkel végzett tevékenység eltérő jogviszonyban való minősítésére nem kerülhet sor.

A Gt. 119. § (1) bekezdése szerint a társaság tagjai törzsbetétjük szolgáltatásán kívül egyéb vagyoni értékű szolgáltatás (mellékszolgáltatás) teljesítésére is kötelezettséget vállalhatnak. A tagok által - nem választott tisztségviselőként - végzett személyes munkavégzés is mellékszolgáltatásnak minősülhet, ha nem munkaviszonyon vagy polgári jogi jogviszonyon alapul. A mellékszolgáltatás teljesítésének feltételeit a társasági szerződésben kell szabályozni.

Mivel az érintett társasági tagok a tehergépkocsi-vezetői személyes munkavégzésükre minden kétséget kizáróan munkaviszonyt létesítettek, ez a tevékenység meghatározott napokon, amikor tiltott a munkavégzés, akkor sem minősülhet mellékszolgáltatásnak, ha a felek ekként állapodtak meg. Ennek megfelelően a felperes kellő alap nélkül hivatkozott az Alkotmányra.

Ugyancsak megalapozatlanul állította a felperes az eljárási szabálysértést, mivel a munkaügyi felügyelőség a perbeli jogviszonyt az előbbieken kifejtettekre tekintettel helytállóan minősítette, a hatóság pedig a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázta.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint kötelezte felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. október 17.

Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Dr.Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági tisztviselő